

Březen

Divadelní zpravodaj

115. sezóna 2024/2025

PROTOKOL S MIKOLÁŠEM TYCEM

OHLÉDNUTÍ ZA GRAND FESTIVALEM SMÍCHU

NOVÝ INPROJEKT: MĚSTO MOŘE HOŘE FELICIE ZELLER

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

I→H HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY →* UVÁDÍ AGENTURA KOMETA 📖 SCÉNIKÉ ČTENÍ 🌟 GRAND FESTIVAL SMÍCHU

Březen

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	1.	18:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 19:55	
NEDĚLE	2.	15:00	R. Čechura – J. Kraus / MAXIPES FÍK		P_N
			Zábavné příběhy o malé Áje a pejskovi Fíkovi, který vyrostl do nečekaných rozměrů. <i>Pro diváky od 4 let.</i> Režie J. Kraus. Divadlo rozmanitostí, Most		
PONDĚLÍ	3.	8:30	MAXIPES FÍK		Š_K
		10:30	MAXIPES FÍK		Š_K
		17:00	MAXIPES FÍK		P_P
ÚTERÝ	4.	10:00	S ČERTY NEJSOU ŽERTY	KONEC 12:00	Š_K
		17:30	TANEC V RODNÉM DOMĚ		J
STŘEDA	5.	18:00	S. Williams / POLIB TETIČKU aneb NIKDO NENÍ BEZ VINY		X
			Komédie s nespoutaným dějem plným převleků, svěžího humoru i nezbytného milostného motivu. Hrají M. Pleštilová, J. Čenský a další. Režie J. Novák. Agentura Harlekýn, Praha		
PÁTEK	7.	19:00	D. Robins / 2:22 – DUCHAŘSKÝ PŘÍBĚH		Q
			Napínavý a zábavný vztahový thriller, u jehož sledování nezáleží na tom, jste-li ve vnímání nadpřirozených jevů spíš skeptik, nebo na duchy věříte. Hrají R. Widenková, M. Stehlíková, J. Hájek a V. Šanda. Režie B. Holíček. Činoherní klub, Praha		
SOBOTA	8.	19:00	MAKROPULOS musical	KONEC 21:20	
NEDĚLE	9.	19:00	P. Haudecoeur – G. Sibleyras / BERLÍN BERLÍN	EPILOG 🌟	
			Komédie, která bourá zdi i bránice! Dva mladí milenci, cesta za svobodou a byt plný špiónů. Hrají K. Heřmánek ml., N. Koucká, D. Morávková a další. Režie P. Svojtka. Divadlo Bez zábradlí, Praha		
PONDĚLÍ	10.	19:00	KDO JE TADY ŘEDITEL?	KONEC 20:35 I→H	K
ÚTERÝ	11.	18:00	CHYŤTE CHAPLINA!	KONEC 20:50	Z

STŘEDA	12.	19:00	A. a V. Mrštíkové – M. Krobot / ROK NA VSI		B
			Kronika jedné moravské vsi vydává zprávu o životě jejích obyvatel... Hrají S. Hanzl Milková, P. Prokeš, M. Hrubý a další. Režie Z. Bartoš. Městské divadlo Mladá Boleslav		
ČTVRTEK	13.	18:00	BLÁZINEC BOŽÍ	KONEC 20:20	V
PÁTEK	14.	18:00	DO NEBES!	KONEC 20:30	
SOBOTA	15.	18:00	TANEC V RODNÉM DOMĚ		U
NEDĚLE	16.	19:00	NOVÁK, SMETANA, SUK – roztančené poklady české hudby		
			Hudebně-baletní představení ZUŠ Pardubice, Havlíčkova , souboru Konsonance a Konzervatoře Pardubice . Zazní Skočná B. Smetany, Slovácká suite V. Nováka a Pohádka (Radúz a Mahulena) J. Suka. Choreografie E. Rákosová, M. Rákosová a L. Demlová. Dirigent T. Židek.		
PONDĚLÍ	17.	10:00	K. Plešková / PŘESTUPNÍ STANICE: STRACH		šk
			Pohled mezi mladé lidi, kteří nezvládli boj s realitou. Režie Z. Rumpík. Studio LAIK		
ÚTERÝ	18.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 21:20	
STŘEDA	19.	19:00	S ČERTY NEJSOU ŽERTY	KONEC 21:00	M
ČTVRTEK	20.	19:00	TANEC V RODNÉM DOMĚ		C
PÁTEK	21.	10:00	PROTOKOL		VG
		18:00	ATOMOVÁ KOČIČKA	KONEC 21:00	ZADÁNO
SOBOTA	22.	19:00	PROTOKOL	1. PREMIÉRA str. 8–9	P1
NEDĚLE	23.	19:00	PROTOKOL	2. PREMIÉRA str. 8–9	P2
PONDĚLÍ	24.	9:30	R. L. Stevenson / DR JEKYLL and MR HYDE		šk
		12:30	Dramatizace thrilleru o dvou protikladných tvářích lidského charakteru. Hráno v originále. Režie P. Stebbings. TNT Theatre Britain <i>Vstupenky na www.english-theatre.cz.</i>		
		19:00	F. Apke / SLEPICE NA ZÁDECH	EPILOG 	
			Bláznivá groteska o šílenství, k němuž vás dožene manželství. V hlavních rolích T. Dyková a V. Dyk. Režie J. Dulava. Divadlo Ungelt, Praha		
ÚTERÝ	25.	10:00	MARYŠA	KONEC 12:00	D
		19:00	PROTOKOL		F
STŘEDA	26.	18:00	CHYŤTE CHAPLINA!	KONEC 20:50	
ČTVRTEK	27.	10:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 12:05	šk
SOBOTA	29.	19:00	VELKÝ VÝROČNÍ BÁL	 str. 10	

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

SOBOTA	1.	18:00	ZŘÍT DO TMY [oidipus]	KONEC 20:10	U1
--------	-----------	-------	------------------------------	-------------	-----------

PONDĚLÍ	3.	18:00	F. Zeller MĚSTO MOŘE HOŘE	PREMIÉRA str. 11–12	N2
			Scénické čtení hry z kanceláře sociálního úřadu, kde jsou papíry až na prvním místě. Kde byly sociální pracovnice, když je děti nejvíce potřebovaly? Tancily mezi papíry. Režie A. Řehůrková. Cyklus INprojekty		
PÁTEK	7.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45	
SOBOTA	8.	15:00	K. Plešková / POHÁDKY KOUZELNÉ BABIČKY		
			Interaktivní pohádka plná hašteřivých myšek, čiperných skřítků a veselých písniček. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
ČTVRTEK	13.	19:00	ROZÁLIE EPILOG 		
			Koncert zpěvačky, akordeonistky a herečky R. Havelkové, která svým syrovým projevem a jadrnou ironií kombinuje dryáčnický šanson s cynickou romantikou.		
PÁTEK	14.	8:30 10:30	A. de Saint-Exupéry / MALÝ PRINC		ŠK
			Scénické čtení známého příběhu o malém chlapci, který spadl na zem přímo z hvězd, v podání mladých herečkových talentů. Připravila K. Plešková. Mladé divadelní studio LAIK		
PÁTEK	21.	19:00	ZŘÍT DO TMY [oidipus]	KONEC 21:10	E1+E2
ÚTERÝ	25.	18:00	MĚSTO MOŘE HOŘE	 str. 11–12	N4
ČTVRTEK	27.	19:00	L. Balák / KOMEDIE O KOMIKOVI		
			Veselohra o smíchu. Okresní město. V něm starý hotel. A v jednom z pokojů stárnoucí komik. Stárnoucí – ale ve formě! Hrají M. Táborský a F. Teller. Režie L. Balák. Divadlo Komedioграф, Praha		

POEDIUM V KLUBU

NEDĚLE	2.	19:00	NEJKRÁSNEJŠÍ BÝVÁ ŠÍLENÁ		
			Mimořádná repríza pořadu čtených a zpívaných veršů J. Seiferta, kterou zaznamenáme pro Český rozhlas Pardubice. Účinkují P. Janečková, R. Žák a J. Šlupka Svěrák.		
ČTVRTEK	13.	9:00	#tajuuu#plna#zahradka		ŠK
			Poetický večer z veršů a zahrad básníka, překladatele a autora knížek pro děti R. Malého, držitele dvou cen Magnesia Litera a Ceny J. Ortena. Účinkují L. Mecerodová, K. Šafránková a R. Škeřík. Režie J. Liška.		

VČD NA ZÁJEZDECH

STŘEDA	5.	19:00	BLÁZINEC BOŽÍ	CHRUDIM (DIVADLO K. PIPPICHA)	CH
STŘEDA	12.	19:00	POŘÁD JSEM TO JÁ	ŽAMBERK	

T. Letts / PROTOKOL

Nelítostná komedie o praktikách místní samosprávy městečka s hrdinnou historií, zkoumající dvojí pohled na historii, respektive manipulaci s ní, i pohodlnost společností, která nejenže ignoruje nepříjemná fakta, ale také je aktivně popírá. Hra byla nominována na Pulitzerovu cenu za drama 2018. Hrají J. Pejchal, M. Mejzlík, P. Janečková a další. Režie M. Tyc.

 str. 8–9 **PREMIÉRA**

O. Soukup – G. Osvaldová – P. Abraham MAKROPULOS musical

Muzikálová adaptace známého dramatu K. Čapka o touze po věčném mládí. V hlavní roli P. Janečková, která byla za ztvárnění E. Marty v užší nominaci na Cenu Thálie 2023. Režie P. Novotný.

A. a V. Mrštíkovi – K. Jandáčková / MARYŠA

Vrcholné drama českého realismu o tom, proč si dát raději čaj. V titulní roli E. Jechová a M. Sikorová. Režie K. Jandáčková.

Ch. M. Dunford / POŘÁD JSEM TO JÁ

Dojemný inspirativní příběh ženy, která i přes nepřázný osudu touží zůstat sama sebou. Hrají P. Janečková – za Alici v užší nominaci na Cenu Thálie 2024, M. Sikorová, T. Lněnička a další. Režie K. Duškova.

M. Zade / ZŘÍT DO TMY [oidipus]

Současné drama s téměř detektivní zápletkou. Co se stane, když všechno, co jste považovali za pravdu, se ukáže jako lež? Hrají M. Sikorová, J. Pejchal, Š. Pospíšil a R. Chvalová. Režie A. Svazil.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Interaktivní kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie. Hrají J. Láska, V. Malá, P. Borovec a L. Špíner. Režie R. Bellan.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020. Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži. Hrají L. Špíner, V. Malá, P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

L. von Trier / KDO JE TADY ŘEDITEL?

Absurdní a poněkud škodolibá komedie o řediteli, kterého nikdo nikdy neviděl, plná bizarních situací z prostředí, kde jsou peníze až na prvním místě. V hlavních rolích J. Láska a J. Pejchal. Režie A. Keita.

T. Dianiška / ATOMOVÁ KOČIČKA

Bláznivá sci-fi komedie o jednom nečekaném výletu do minulosti. Příběh tří studentů aplikované fyziky, kteří zažijí něco, co ještě nikdo nezažil. V hlavních rolích K. Šafránková, P. Borovec a J. Láska. Režie R. Bellan.

A. A. Ólafsdóttir / TANEC V RODNÉM DOMĚ

První české uvedení současné komedie o překvapivém průběhu jedné rodinné večere. Hrají J. Janoušková, M. Sikorová, V. Malá, J. Láska a P. Borovec. Režie P. Novotný.

K. Svoboda – Z. Podskalský – str. 7 J. Štáidl – E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál o tom, že ani zázak krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

P. Abraham / BLÁZINEC BOŽÍ

Napínavý příběh krále Jindřicha IV. Proč se jeho sňatek s Markétou z Valois zvrhl v krvelačnou bartolomějskou noc? V hlavní roli L. Špíner. Režie P. Novotný.

O. Brousek – R. Balaš / DO NEBES!

Zbrusu nový muzikál o prvním českém letci Janu Kašparovi. Hrají Š. Pospíšil, P. Janečková, J. Musil, J. Pejchal, L. Špíner a další. Režie R. Balaš.

P. Abraham – M. Mejzlíková str. 7 S ČERTY NEJSOU ŽERTY

Čertovská komedie o mladém mlynáři Petrovi, kterému pomůže samo peklo. Hrají Š. Pospíšil, J. Hába, P. Janečková, L. Špíner, J. Láska nebo J. Pejchal a další. Režie P. Novotný.

L. Rosten – M. Hanuš PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD

Hudební komedie o záluhostech studia i výuky cizí řeči v newyorské večerní škole. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Hanuš.

Z. Dušek str. 16–17 CHYŤTE CHAPLINA!

Autorská inscenace o geniálním filmovém herci. Buřinka, knírek, hůlčička. To je jeden Chaplin. Ale pak je tu ten druhý, kterého moc neznáme... V hlavních rolích J. Hába, L. Špíner, M. Mejzlík a Z. Rumpík. Režie Z. Dušek.

KDO JE TADY ŘEDITEL?, FOTO P. BORECKÝ

PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD, FOTO P. ŠEDIVÝ

PŘIPRAVUJEME NA DUBEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA **5.** 19:00

ATOMOVÁ KOČIČKA

SOBOTA **12.** 19:00

K. Plešková / VZPOMÍNKY NA T. PREMIÉRA

Příběhy tří hrdinů inspirované životy a vzpomínkami skutečných lidí, kteří přežili Terezín. Režie Z. Rumpík. **Mladé divadelní studio LAIK**

ČTVRTEK **17.** 18:00

BLÁZNIVÉ NŮŽKY

ÚTERÝ **22.** 18:00

KDO JE TADY ŘEDITEL?

PÁTEK **25.** 19:00

PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD

SOBOTA **26.** 18:00

MARYŠA DERNIÉRA

PONDĚLÍ **28.** 19:00

S. Vögel / DOBŘE ROZEHRANÁ PARTIE

Brilantní konverzační komedie o zatrpklém stárnoucím vdovci, do jehož života vstoupí temperamentní hospodyně... Hrají B. Hrzánová, R. Holub a další. Režie L. Engelová. **Divadlo Kalich, Praha**

V

G

POEDIUM V KLUBU

STŘEDA **23.** 19:00

P. Staňčík – R. Kopáč / KAFKOVA ABECEDA PREMIÉRA

Literární pořad a beseda s autory, kteří společně napsali také populární knihy Praha ožralá a Praha kafkovská. Z Kafkovy abecedy čtou E. Jechová a A. Postler, připravil M. Przebinda.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Co letos v létě nabídne KUNĚTICKÁ HORA?

Léto je ještě poměrně daleko, proto by se mohlo zdát, že shánění vstupenek na tradiční pleněrová představení na vyhlídce hradu Kunětická hora je poněkud předčasně, ale... O předprázdninová představení pod širým nebem je velký zájem, proto se odkládání koupě vstupenek mnohdy nevyplácí, prodej vstupenek byl spuštěn už na začátku února a výběr míst bude s blížícím se létem čím dál obtížnější. Nyní na vás stále ještě čekají atraktivní místa v předních řadách ve středovém sektoru (bát se však nemusíte ani cenově zvýhodněných postranních sekcí, odkud je také dobře vidět i slyšet). A jaká je letošní červnová a červencová nabídka?

Už páté léto a letos již naposledy budeme v magickém prostoru pod hradem hrát oblíbenou **NOC NA KARLŠTEJNĚ** s hostujícím Petrem Štěpánkem v roli Karla IV. a Martinou Sikorovou coby jeho ženou Eliškou. Legendární hudební komedii podle stejnojmenného filmu Zdeňka Podskalského zde inscenoval režisér Petr Novotný. Známe hity z pera Karla Svobody a Jiřího Štaidla jako Lásko má, já stůňu, Do věží, Když mám tekutou révu a další se na Kunětické hoře rozezní pouze třikrát, a to **12.–14. června** tradičně od 20.30 hodin.

Po loňské exteriérové premiéře na hradní scéně opět uvedeme i všemi milovanou pohádkovou komedii **S ČERTY NEJSOU ŽERTY**. Adaptaci slavné filmové pohádky o mladém mlynáři Petrovi, kterého chamtivá macecha Dorota Máchalová málem připraví o mlýn i celý majetek po rodičích, nastudoval také režisér Petr Novotný. V hlavních rolích vás potěší Štěpán Pospíšil v roli Petra a nová posila souboru

Jiří Hába coby Janek, čert hodnosti Vraníka, dále Petra Janečková (Dorota Máchalová), Ladislav Špiner (Lucifer XIV.), Josef Láška nebo Josef Pejchal (Správce), Martin Mejzlík (Kníže), Tomáš Lněnička (Kaprál), Karolína Šafránková (Adélka), Veronika Malá (Angelína) a další.

Pardubické zpracování populární pohádky se setkává s nadšeným přijetím diváků nejen v létě na Kunětické hoře, ale i během roku v Městském divadle, což jen dokládá titul **Nejnávštěvovanější inscenace VČD roku 2024**, kdy ji zhlédlo 13 598 diváků. Přijďte se také přesvědčit, že naši Čerti baví stejně jako ti filmoví. Termíny repríz pod hvězdami jsou **19.–22. června, 26.–29. června a 2.–5. července** také od 20.30 hodin.

A závěrem už jen připomínáme, že **vstupenky jsou již v prodeji!** Na viděnou na Kunětické hoře. RaS

↘ P. ŠTĚPÁNEK, NOC NA KARLŠTEJNĚ

↓ J. LÁŠKA A M. MEJZLÍK, S ČERTY NEJSOU ŽERTY FOTO J. SEJKORA

PROTOKOL S MIKOLÁŠEM TYCEM

Režisér MIKOLÁŠ TYC se v Pardubicích představil roku 2013 scénickým čtením hry Slepice na zádech. Tři roky nato režíroval Bílou nemoc Karla Čapka. A jeho zatím poslední inscenací byla před třemi lety Rychlost dopadu sněhové vločky na Malé scéně ve dvoře. V současné době připravuje břitkou komedii PROTOKOL amerického dramatika a herce Tracyho Lettse.

Jméno tohoto autora se na českých scénách objevilo v polovině 90. let minulého století. Pražský Činoherní klub a následně několik dalších divadel uvedlo jeho hru Zabiják Joe, která v našich poklidných divadelních vodách zapůsobila jako gejzír. Tehdy jsi byl ještě na gymnáziu. Kdy ses poprvé setkal s jeho dramatikou? Poměrně záhy. Rodiče Zabijáka Joea viděli a řekli mi, že ho musím vidět taky. Takže jsem si už někdy během svého nabitého pozdně pubertálního života musel dva měsíce dopředu vyhradit termín,

abych viděl Zabijáka a strašně se mi to líbilo. A podruhé jsem se s Tracy Lettsem setkal asi před třemi lety, když jsem v Městském divadle v Brně režíroval Mary Page Marlowe, úžasnou hru o několika obrazech ze života jedné zdánlivě obyčejné americké ženy.

Ano, právě někdy v té době jsme se domluvili na Protokolu. Ale hovořili jsme i o další Lettsově hře Srpen v zemi indiánů. Takže jsi docela znalec tohoto autora. Já na něm obdivuju, jak jsou si jeho hry naprosto nepodobné, různorodé. Nacházíš

v nich nějakou spojnicí? Nebo něco, o čem si řekneš, tak tohle už znám?

Mě na jeho psaní fascinuje to, že zaznamenává zdánlivě běžný, realistický život, ale velmi rafinovaným způsobem. Člověk pochopí, že v každém tom životě jde o něco víc. A objevují se tam témata, která řešíme celý život. Letts dělá podobnosti celé společnosti a stačí mu k tomu pouhý dialog. Je to úžasné, a přitom tak neokázalé. A je nečekané, jak to jde do hloubky.

Čím tě oslovila hra Protokol? Viz výše řečené. Je to vlastně vtipná konverzační hra o zasedání městské rady, ale řeší se v ní věci, které se – a dneska zvláště – řeší v celé Americe. A poukazuje se v ní, kam podobné spory mohou vést. Možná se něco takového právě začíná dít.

Soupis tvých inscenací je mimořádně pestrý jak tematicky, tak žánrově, stylově, dobově. Nedobrala jsem se v něm žádné tvé konkrétní záliby. Kromě záliby v kvalitní dramate, v kostce řečeno – neděláš biblé hry. Nebo bys dokázal pojmenovat, co konkrétně tě v divadelním textu zajímá?

Děkuji za pochvalu! Zajímá mě vždycky herec, herecké úkoly. Snažím se najít takovou hru nebo látku, ve které žije příběh, který něco podstatného sděluje. Ve všech žánrech, ve všech dobách hledám člověka, kterému o něco jde, musí se vydat někam do neznáma, s něčím se utkat a něco porazit, třeba i jen něco v sobě. V tu chvíli mě to zajímá.

Mimoděk jsem si všimla, že v tom soupisu není ani jednu Shakespeare. Je to nějak zaměrné?

Není. Těším se, až ta příležitost přijde. Nedávno jsem se ocitl v situaci, kdy už to málem nastalo. Ale zatím jsme se s divadlem nedomluvili, tak čekám.

V Shakespearovi je příběhů bezpočet, ale je velký úkol najít správný klíč k tomu, jak Shakespeare promlouvá k dnešku. Takže si to šetřím, abych se do toho s velkou energií pustil, až přijde ta pravá chvíle.

Pracovní „rozptyl“ máš v divadlech po celé republice. Ale nejčastěji se vracíš do Městského divadla v Brně. Máš tam jakožto stálý host volnější ruku ve výběru titulu a herců?

Vracím se tam strašně rád a ředitel Stanislav Moša mi nabízí neuvěřitelně pestré příležitosti. Dělal jsem tam Nestroye. Bylo nás pět, Hru, která se zvrtila, Splašené nůžky, Čarodějky ze Salemu, Podivný případ se psem... Někdy mám úplně volnou ruku ve výběru, zadáním je třeba jenom drama či komedie. Někdy je úkol konkrétnější. A volba herců, ta je samozřejmě někdy závislá na provozu, který tam mají hodně náročný. Ale taky mají ohromnou vůli to vždycky nějak vymyslet a makají tam v neskutečném tempu a nasazení.

Před pár lety jsi navázal spolupráci se scénografem a kostýmním výtvarníkem Markem Cpinem, přivezeš si ho i k nám. Ale pracuješ i s jinými výtvarníky. Jak si je vybíráš? Souvisí to i s titulem?

Určitě. Postupně jsem si vytvořil takový „katalog“ výtvarníků, kteří jsou moji spolupracovníci a snad i kamarádi. Marek Cpin, to je bůh, jeho práce je nádherná a strašně si jí vážím, ale samozřejmě ho nemůžu mít jen pro sebe. Těší mě vybírat si výtvarníky pro konkrétní úkoly, nabídnout jim práci, která je bude zajímat, potkávat se s nimi a společně hledat řešení. Divadlo je kolektivní práce, a i proto mě tak baví.

Co tě čeká po Protokolu?

Naší furianty v Mostě, strašně se těším na klasiku po naší současné černé komedii... Zatím jsme ve fázi hledání, ale tam těch silných hereckých příběhů je hned několik. **JaP**

← REŽISÉR M. TYC NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE PROTOKOLU

↓ POHLED NA ZKOUŠEBNU PŘI PRVNÍ ČTENÉ ZKOUŠCE FOTO P. ŠEDIVÝ

VELKÝ VÝROČNÍ BÁL

29. března opět v Městském divadle!

Městské divadlo v Pardubicích je místo, kde si historie podává ruku s tradicí a noblesa s krásou a jedinečností. Jednou z nejnovějších tradic jsou plesy v historické budově divadla. I letos, po roční přestávce, se nádherné secesní prostory promění v plesový sál. Jevišťe se stane tanečním parketem, hlediště bude zbaveno sedaček a nabídně místa k posezení u kulatých stolů. Slavnostní výzdoba, torza divadelních kulis a rekvizity i spousta tlumených světel vytvoří neopakovatelnou atmosféru, jakou Pardubáci nenajdou na žádném jiném plese ve městě.

Na letošním divadelním bále – nesoucím název **VELKÝ VÝROČNÍ BÁL** k připomínce 115. výročí VČD – se vystřídají tři hudební seskupení. K tanci bude hrát kapela **UŠÍ music band**. Tanečníky čekají všechny styly, od společenského tance v tři čtvrtovém taktu přes latinsko-americké tance až po současné hity. Naši herci se těší, že si s kapelou také zazpívají, tak jako v minulých letech se představí manželé **Petra a Ladislav Špínerovi**, **Martina Sikorová**, **Dagmar Novotná**, **Veronika Malá**, **Ěliška Jechová** a **Jiří Hába**. Jeden hudební blok bude patřit seskupení, které se jmenuje **7Hz**. Když to vyslovíte, uslyšíte „sedm herců“! Ano, jsou

to začínající, ale velmi talentovaní umělci, ze kterých jednou možná vyrostou profesionální herci či muzikanti. A na konci noci v divadle nás bude bavit kapela **WAIT**, která to pořádně „nakopne“.

Divadelní bál je proslulý svou veselou neformální atmosférou, ale i příležitostí potkat spoustu našich herců, kteří se sem, kromě práce, chodí bavit. A také budou netrpělivě očekávat, kdo uspěl u diváků v anketě oblíbenosti. V dámské šatně je nekorunovanou královnou popularity už mnoho let **Petra Janečková**. Mnozí z nás nečekají žádnou změnu, s ohledem na její poslední velké

role v **Makropulos musical** a **Pořád jsem to já**. Kategorie pánů je trochu pestřejší, popularita se dělí mezi více herců, včetně těch nejmladších, tak jsme všichni zvědaví, jak to letos dopadne.

Herci i herečky hostům připomenou inscenace z poslední doby prostřednictvím tradiční **přehlídky kostýmů**. U ukázky profesionálního tance na vysoké úrovni se postará **Taneční klub Chvalčovice**. Bohatá **tombola** je už samozřejmostí. Během večera se bude konat **dražba** dresu paralympijského stříbrného medailisty **Jiřího Suchánka**, jejíž výtěžek bude použit na rozšiřování a zkvalitňování služeb handicap centra **KŘÍŽOVATKA**. Jiří je nejen výjimečný stolní tenista, ale také inspirativní osobnost – trojnásobný paralympijský medailista, instruktor sobestačnosti pro klienty s poraněním míchy a mistr v tom, jak přeměnit výzvy v příležitosti. Jak sám říká: „Život není jen o tom, co nás potká, ale o tom, co s tím uděláme.“

↓ JEVIŠTĚ VČD JAKO TANEČNÍ PARKET, FOTO J. SEJKORA

Letošní bál se koná při příležitosti oslav půlkulatého výročí Východočeského divadla. Tomu jsme také přidělili **dárek**, který budou hosté dostávat při vstupu – láhev dobrého vína s originální vinětou odkazující na tento jedinečný den. Připomeneme si však i další výročí a milníky divadla. Budeme putovat proti proudu a nakoukneme i do historie. To vše s veselou náladou, elegancí a grácií. Necháme stranou všechny problémy a ponoříme se do vlny zábavy a radosti. Věříme, že všichni hosté si tento neobyčejný večer, který bude také součástí projektu **Noc divadel 2025**, náležitě užijí a následně se k nám budou rádi vracet jako diváci.

JaU

HLAVNÍ JE NEZAPOMÍNAT NA HUMOR

INprojekt

REŽISÉRKA A. ŘEHŮRKOVÁ, FOTO M. KLÍMA

V pondělí 3. března nás na Malé scéně ve dvoře čeká premiéra dalšího scénického čtení z cyklu INprojekty. Tentokrát v české premiéře představíme hru MĚSTO MOŘE HOŘE talentované německé dramatičky Felicie Zeller. Nahlédneme do kanceláře zaměstnankyň Odboru sociálně právní ochrany dětí, kde během jejich pracovního dne vyvstává řada témat a otázek. Tři pracovnice, tři rozdílné přístupy k životu i práci.

Kde byly sociální pracovnice, když je děti nejvíce potřebovaly? Je vůbec možné pomoci všem? A kdo vlastně rozhoduje o tom, komu se pomoci dostane? Měli by rodiče, kteří se jako rodiče neosvědčili, dostat druhou šanci?

Hra Město moře hoře vznikla v roce 2008 po autorčiných důkladných rešerších zaměřených na profesní i osobní život pracovnic OSPOD, které čelí těžkým rozhodnutím i tlakům každodenní reality. A ani dnes hra neztrácí na své aktuálnosti.

Dramatička se ve svých dílech pravidelně zabývá společensko-kritickými tématy, v nichž ale nechybí ani nadsázka a humor pramenící často z absurdity situací.

Režisérkou tohoto scénického čtení bude studentka brněnské JAMU ANNA ŘEHŮRKOVÁ, která má za sebou již řadu režijních zkušeností. Vybírá si texty se složitějšími tématy, ale chce je spíše odlehčovat než zatěžkávat, hledá situace úsměvné a groteskní v chaosu současnosti. O své práci říká: „Radši se bavím, než totálně apeluji. Bavím se apelováním. Je pro mne také důležité tvořit divadlo inkluzivní, tedy aby dokázalo oslovit všechny společenské vrstvy.“

Hra Město moře hoře vychází z německého prostředí, myslíš si, že problémy, které se v ní řeší, jsou typické i pro českou společnost?

Ano. Myslím si, že se každý v životě alespoň jednou setkal s pocitem, že nestačí. S pocitem, že jeho poloha je statická v neustále pohyblivém světě. Kde se rodí další a další problémy, a nemá se o ně kdo postarat. Je to taky jako, když cyklista na ulici spadne z kola, často k upadnutí ani nedojde žádný kolemjdoucí, aby zkontroloval, jestli je v pořádku, a přitom ten pád viděli všichni. Máme ale pocit, že by se o to měl postarat někdo jiný. No a každý je občas nešťastný, že musí jít do práce, o kterou tolik usiloval.

Jakými tématy tě hra zaujala?

Všichni jsme do určité míry na úteku, utíkáme jako o život. Postavy v Město moře hoře zažívají frustraci ze své práce a ze svého života, protože jejich práce je život. →

Jsou to tři sociální pracovnice v jedné kanceláři, která se nikdy nezabaví nekonečných papírů. I když by chtěly konat dobro (pokud existuje člověk skutečně dobrý, co má zameteno před svým prahem), nemohou. A jak je možné, že si sociálních případů nevíšimlo jejich okolí? Snaží se dostat ke svým případům včas a dodržovat předpisy. A taky stihnout dojít na nákup. Hlavním tématem je pro mne vyhoření.

Jak bys text Město moře hoře charakterizovala?

Líbí se mi, že jako diváci můžeme nahlédnout do jednoho pracovního dne, který zahrnuje: polyfonii byrokracie, fragmentaci výkřiků a jeden velký paradox. Je to ironická výpověď třech žen: Aniky, Silvie a Barbary. Jedna z nich sotva nastoupila a má doma malé dítě, druhá je neustále přetřepána a třetí už je v oboru desetiletí a desetiletí. Jsou na pokraji vyhoření. Jak se mají starat o sebe a svou rodinu, když náplní jejich životů je starost o ty, kteří se nedokážou postarat o sebe a svou rodinu?

O této hře kritici často říkají, že se v ní objevuje grotesknost? Nacházíš ji tam také?

Ano, právě tím paradoxem. Je to až absurdní. Jsou postavkami ve hře, kterou nedokážou změnit. Groteskní je taky určitá profesní deformace. Groteskní je to, že kdyby se jeden případ vyřešil ukázkovým způsobem, tak na seznamu jich čeká spousta dalších. Groteskní je už sama forma jazyka, kterou Felicia Zeller píše.

Jaký je tvůj vztah k současné německé dramatice?

V tuhle chvíli je mi asi nejbližší. Mám moc ráda hry Maria von Mayenberga. Na JAMU jsem minulý semestr dělala 100 songů od Rolanda Schimmelpenniga.

Felicia Zeller se ve svých hrách věnuje společensko-kritickým tématům. Co tvoje režie? Vybíráš si hry, které mají také tento přesah? Jaká témata (problémy) tě zajímají?

Určitě ano, není to ale záměrem, nýbrž konfrontací s každodenní skutečností. Tvůrce přirozeně tvoří o tom, co se ho týká nebo co se kolem něho děje. Pak už je samozřejmě otázkou, co se ho podle jeho interpretace týká. Jako ten cyklista, co spadnul z kola. Obecně mne ale zajímají témata, jako jsou manipulace, hledání autenticity, osamělost – to vše se ale snažím dávat do krabičky s nápísem: Nezapomenout na humor.

Původně jsi přišla ještě s jedním postdramatickým textem, baví tě zabývat se i klasickými hrami? Baví.

V zimmím semestru jsme v rámci jeho ukončení dělali Hedu Gablerovou od Ibsena. V klasických textech je obsaženo to samé, co nás stále zajímá. Jen se k tomu musí inscenátor trochu prokousat. Mám ráda i Čechova. Ráda bych někdy inscenovala Sofoklova Antigonu.

Postavy ve hře se zabývají i kritikou ze strany masmédií? Toto téma musí být aktuální i pro tebe jako režiséru. Dokážeš se od negativní recenze oprostít?

Dostávám recenze hlavně od svých pedagogů; a to beru jako impuls k tomu se někam posunout. Jedním z nich je Břetislav Rychlík, a ten umí zpětnou vazbu podat s jeho osobitým humorem. Když jindy ve společnosti slyším, že se někomu nelíbila moje tvorba, znamená to, že to v něm něco vyvolalo, a to je vždycky dobře.

S kým na hře dále spolupracuješ?

Hlavně s tebou! Na kostýmy jsem oslovila scénografku Barboru Netopilovou, která má velmi inovativní přístup. Myslím si, že by scénickému čtení textu Město moře hoře slušela i hudební složka, protože se postavy neustále pohybují do rytmu žádostí a papírů. Ještě nevím, jak bude znít, ale oslovila jsem na to svého známého hudebníka Maxe Andrewse.

Býváš pravidelnou členkou studentské poroty na GRAND

Festivalu smíchu, jaký je tvůj vztah ke komediím?

Myslím si, že se teď jako divadelní tvůrci nacházíme v krizi žánru a současné texty v sobě nesou prvky komedie i vážnosti. Dokážu se ale skvěle pobavit i nad žánrově čistou komedií (pokud dnes takové jsou), protože komedie obnáší zvláštní způsob herectví, líbí se mi pozorovat baviče. Myslím, že teď píše dobré texty právě Mayenburg, člověk se baví, ale z divadla odchází s otázkami a neví, jestli na ně zná odpověď.

Je mi hodně sympatické, že se věnuješ i poezii. Máš psaní básní jako relax?

Psaní básní je pro mne tak trochu základní lidská potřeba. Něco, co je ode mne neoddělitelné. Nebo naopak píšu, protože chci od sebe něco oddělit. Nějaký zážitek nebo myšlenku. Když mi bylo kolem šestnácti let vyvinula se u mne fascinace československým undergroundem, tam to asi začalo. Četla jsem tehdy Janu Krejcarovou.

Jaké další projekty tě v blízké době čekají?

Inscenační projekt v rámci školy. Bude to dramatizace povídky od Věry Linhartové, známé osobnosti české literatury, často nepochopené. Je autorkou experimentální prózy šedesátých let. Jde o jazykový surrealismus spojený s iluzí uvědomělého jednání. A dále projekt se spolužačkou Sabinou Kašparovou, s kterou budeme v tandemu režirovat projekt pro brněnskou tvůrčí platformu Pláček (nesoucí motto ALL YOU CAN'T EAT) a se kterou jsme si na minulých projektech skvěle sedly, lidsky i v rámci tvorby.

LaN

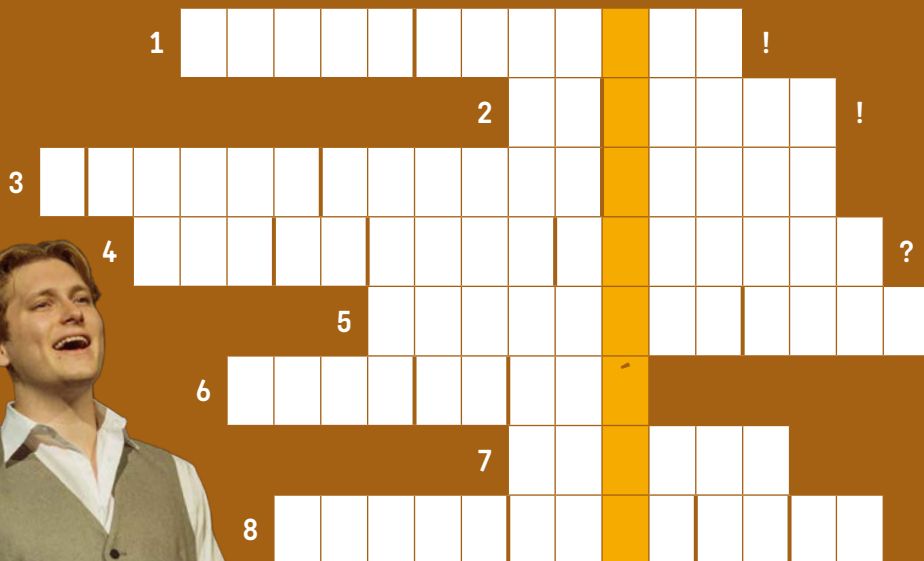
SPONZOR POŘÁDU

Nebeská KŘÍŽOVKA

Není to tak dlouho, co naši diváci zvolili inscenací roku muzikál Do nebes!. Pardubického rodáka Jana Kašpara si v něm zahrál a zazpíval jeden z našich nejmladších herců ŠTĚPÁN POSPÍŠIL, který se netají tím, že od doby, co získal vysokoškolský titul (loni na podzim), rád doma všem členům rodiny připomíná, že jej mají oslovovat pane magistře Štěpáne. Podobná situace se odehrává také v muzikálu Do nebes!, kde Jan Kašpar svému bratranci Evženu Čihákovi (Jan Musil) říká:

Chtěl jsi spíš říct – pane ... (viz tajenka).

Jak mladý Kašpar vyžaduje, aby ho titulovali, se dozvíte, podaří-li se vám správně vyluštit tajenku. Postup je stále stejný – na následující dvojstraně najdete fotografie Štěpána z různých inscenací, jejichž názvy bude třeba zapsat do stejně očíslovaných řádků doplňovačky.

Správné znění tajenky zašlete na adresu dramaturg@vcd.cz do konce března. 1. dubna z nich vylosujeme tři šťastlivce, kteří od nás obdrží po dvou vstupenkách na libovolné představení VČD.

V Mrštíkovské křížovce byly úspěšnými luštitelkami tyto dámy: Jana Baloghová, Jana Hergetová a Stanislava Markovicsová. Srdečně gratulujeme! Tajenka zněla „zato mám srdce“.

DO NEBES!, FOTO P. ŠEDIVÝ

AnZH →

1

2

3

4

Čtyřikrát CHARLIE CHAPLIN

Autorská inscenace Zdeňka Duška CHYŤTE CHAPLINA!, kterou jsme uvedli na sklonku roku v Městském divadle, líčí strhující životní příběh jednoho z největších geniů světové kinematografie. Začíná jeho prvními krůčky před kamerou a končí smrtí a vystoupením na filmová nebesa. Obsáhne tedy více než šedesát let, i proto se v titulní roli vystřídají čtyři představitelé: JIŘÍ HÁBA, LADISLAV ŠPINER, MARTIN MEJZLÍK a ZDENĚK RUMPÍK.

Jejich věkové rozpětí představuje více než tři generace, proto bude jistě zajímavé, kdo byl Charlie Chaplin v povědomí každého z nich ještě před seznámením s novou hrou.

JIRKA: Především pán z grotesky s hůlčičkou, knírkem a buřinkou.
LÁDA: Charlie Chaplin pro mě byl jeden z fenoménů němé grotesky. Jako kluk jsem sledoval pořad Komik a jeho svět, ze kterého jsem znal Bustera Keatona, Harolda Lloyd, Olivera Hardyho... a samozřejmě Charlieho Chaplina. Ale neznal jsem od něho zdaleka všechno.

MARTIN: Za mého mládí šly v televizi dost často grotesky a z nich jsem znal i Charlieho Chaplina jako

toho groteskního človíčka. Taky jsem viděl jeho nejznámější filmy a vnímal jsem ho jako geniálního komika. Ale nikdy jsem o něm nevěděl nic víc. S jeho úžasným životním příběhem jsem se seznámil až při zkoušení a bylo to pro mě velkým přínosem. Doufám, že i pro diváky bude přínosné, když se dozvedí, že to byl nejenom geniální komik a umělec, ale i obrovský humanista. A že pocházel z chudých poměrů a do těch hvězdných výšin se vypracoval úplně sám. Mě to nesmírně překvapilo. Nevěděl jsem ani, že byl původem Angličan a do Ameriky vlastně tak moc nepatřil, takže po tom počátečním americkém snu pro něj vůbec nebylo

jednoduché tam žít, s jeho smýšlením a postoji.

ZDENĚK: Bude to asi vůči Chaplinovi znít servilně, ale já ho s obdivem vnímal jako největší hereckou osobnost všech dob. Kolik super slavných herců dokázalo se ctí přejít od němého filmu k zvukovému, a dokonce v něm vyniknout?

Co vás v nové hře o Charliem Chaplinovi překvapilo?

JIRKA: Téměř vše z jeho osobního života. Od jeho kořenů, přes jeho vztah k penězům až po jeho vztahy s ženami.

LÁDA: Jeho život. Vůbec jsem nevěděl, že ho měl tak pestrý, co se týče žen. V tom jsme si trochu podobní, já ho mám taky pestrý. Tedy měl jsem, teď už ne, pochopitelně. Taky mě překvapilo, jak byl odejit z Ameriky a nemohl se tam vrátit. Ale nejvíc jsem byl překvapený, když jsem si nakoukal celou jeho kinematografii a zjistil jsem, co všechno v těch filmech je!

M. MEJZLÍK, Z. RUMPÍK, L. ŠPINER A J. HÁBA VE HŘE CHYŤTE, CHAPLINA!, FOTO P. BORECKÝ

CHÝTĚ, CHAPLINA!, FOTO P. BOREKÝ

MARTIN: Jak už jsem řekl, celý jeho životní příběh. Od anglického původu až k tomu, jak po velké slávě a okouzlení Amerikou poznal i její odvrácenou tvář. A taky mě překvapila jeho posedlost mladistvými slečnami, o té jsem taky nevěděl. Ale jeho humanismus a postoje, ke kterým se hlásil, jsou mi nesmírně blízké. A myslím si, že právě v dnešní době jsou velmi potřebné. Jsou potřebné v každé době, ale teď jsou zase velice živě aktuální.

ZDENĚK: Nejen překvapilo, ale přímo mě šokovala ta plejáda osudů v jeho životě.

Jaké bylo hledání jednoty osobnosti mezi vámi čtyřmi?

JIRKA: Za mě to přišlo především ke konci zkoušení, kdy si každý z nás našel svého Charlieho a začali jsme odezírat sami od sebe, co můžeme použít v rámci své postavy. Za mě je každý Charlie jiný, vzhledem k věku a době. Jednota je spíš v detailech.

LAĎA: Já si myslím, že to teď teprve začínáme hledat a nacházet. Během zkoušení jsme na to neměli čas, protože to byla obrovská

spousta informací a vjemů.

A spousta situací, které se musely nejdřív utvořit a usadit. Ale teď už to máme docela v rukou a pomaličku nacházíme nějaké symboly, znaky nebo pohyby, které by propojily ty čtyři díly do jednoho tvaru postavy Charlieho Chaplina.

MARTIN: Na tohle hledání nebyl čas. Asi by se dalo něco najít a třeba by stačilo málo. Ale měli jsme spousta starostí každý sám se sebou, s plněním požadavků a připomínek, kterých bylo velmi mnoho.

ZDENĚK: Já osobně jsem nehledal žádnou jednotu s ostatními Chapliny. Pouze při přeměně z třetí jeho životní etapy do jeho reálné a mé herecky čtvrté jsem se snažil o identickou akci se svým kolegou, aby nastalo tzv. plynulé převzetí role.

Co bylo ve vašem hereckém úkolu nejtěžší?

JIRKA: Pravděpodobně zapamatovat si chronologii jednotlivých scén a na základě toho si vytvořit myšlenkovou mapu.

LAĎA: Pro mě je těžké smířit se s tím, když říkám monolog a za

mnou ještě běží projekce. Tím pádem vidím i diváky, kteří nesledují mě, ale film. Je těžké se s tím nějak sžít a dokázat si najít svůj prostor, abych věděl, kdy můžu víc hrát s divákem a kdy je pro něho důležitější informace z projekce. Jinak jsem žádný větší problém neměl, i text mi šel velmi rychle do hlavy. Bylo to příjemné. Jediná potíž mohla nastat s tím chodícím pásem, protože mám nemocné koleno, ale i to se dalo zvládnout.

MARTIN: Nevím, takhle se na to asi nechci dívat. Byla to práce s hodně širokým záběrem. Líbilo se mi, co nám řekl Zdeněk Dušek hned na začátku: že budeme hrát drama o Chaplinovi a že jeho jako člověka a herce nebudeme napodobovat. To bylo určitě dobře a mohli jsme jít po dramatické lince té hry, kterou určovaly události a zákruty v Chaplinově životě.

ZDENĚK: Určitě v tak silném příběhu ovládnout emoce tak, aby ony neovládaly můj projev, ale já zvládlu je. Ale já osobně se skláním hluboce před autorem a zároveň režisérem s nesmírně tvůrčím přístupem Zdeňkem Duškem.

VÝSLEDKY 25. ROČNÍKU GRAND FESTIVALU SMÍCHU

V úterý 28. ledna jsme během slavnostního **Galavečera smíchu**, který moderovali herec Studia Ypsilon **Petr Vacek** a opora našeho souboru **Petra Janečková**, předali ceny jubilejního 25. ročníku **GRAND Festivalu smíchu**. Soutěžní komedie – **Klec bláznů** ze Švandova divadla, **Brouka v hlavě** Moravského divadla Olomouc, **Školu žen** v provedení Činoherního studia z Ústí nad Labem, **Mezi nebem a zemí** z produkce Divadla F. X. Šaldy Liberec, **Hráče** z Činoherního klubu, **S Caroline v kuchyni** královéhradeckého Klicperova divadla a naši **Atomovou kočičku** – hodnotila odborná porota, v níž letos usedli recenzentka **Radmila Hrdinová**, dramaturgyně festivalů pro děti a mládež **Karola Stěpánová**, divadelní kritik **Jan Kerbr** a dramaturg **Jiří Janků**. Dále je posuzovala studentská porota, kterou tentokrát tvořily **Anuše Řehůřková** a **Lucie Blechová** z JAMU a **Barbora Lohniská** zastupující DAMU. Své hlasy samozřejmě odevzdávali i sami diváci. RaS

KOMEDIE ROKU 2024 Molière / ŠKOLA ŽEN

režie Michal Hába Činoherní studio Ústí nad Labem

NEJLEPŠÍ ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON

BARBORA VÁCHOVÁ v roli Anežky
v komedii **Škola žen**
Činoherní studio Ústí nad Labem

NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON

JAN PLOUHAR v roli Arnoufů
v komedii **Škola žen**
Činoherní studio Ústí nad Labem

CENA ZA NEJLEPŠÍ REŽII**MICHAL HÁBA**za režii komedie **Škola žen**
Činoherní studio Ústí nad Labem**CENA DIVÁKŮ****Jean Poiret / KLEC BLÁZNŮ**režie Daniel Hrbek
Švandovo divadlo na Smíchově, Praha**CENA ODBORNÉ POROTY****Jean Poiret / KLEC BLÁZNŮ**režie Daniel Hrbek
Švandovo divadlo na Smíchově, Praha**CENA STUDENTSKÉ POROTY****Molière / ŠKOLA ŽEN**režie Michal Hába
Činoherní studio Ústí nad Labem**CENA GENIA SMÍCHU 2025 JIŘÍ LÁBUS**

za svůj nezaměnitelný humor, osobitý herecký styl a mimořádný talent pro improvizaci

Festival očima odborné poroty

Pětadvacátý ročník GRAND Festivalu smíchu, jehož garantem je Východočeské divadlo v Pardubicích, představil jako každoročně sedm soutěžních komedií. Dramaturgický výběr nabídl pestrou paletu jak v prezentaci témat, tak i v jejich umělecké realizaci. Švandovo divadlo festival zahájilo osvědčeným titulem Jeana Poireta Klec bláznů v režii Daniela Hrbka, vztahová komedie s queer tematikou nabídla šťavnaté herecké výkony i strhující temporytmus, dočkala se ovací vestoje. Brouk v hlavě Georgese Feydeaua patří k nejhranějším komediím vůbec, Moravské divadlo Olomouc přivezlo (v režii Janky Ryšánek Schmiédtové) výtvarně velkolepou podívanou a připomnělo, že některé zádrhele v mezilidské komunikaci jsou historicky neměnné. Gogolovi Hráči – pouze pro pánské obsazení – patří rovněž k divadelní klasice, pražský Činoherní klub prezentoval v režii Lukáše Brutovského hořkou výpověď o rutinovaných podvodnících a nabídl přesvědčivé herecké kreace. Hostitelské divadlo se představilo Atomovou kočičkou v režii Roberta Bellana. Bláznivá absurdní komedie Tomáše Dianišky o cestování v čase byla realizována s důrazem na působivé divadelní efekty. Molièrova Škola žen z Činoherního studia z Ústí nad Labem v režii Michala Háby se jevila nejmodernističtější inscenací přehlídky, její uvolněný tvar ovšem s tématem, obsaženým v titulu, ironicky korespondoval. Melancholičtější polohu pak reprezentovala duchařská komedie Mezi nebem a zemí autorky Pam Valentine, v Divadle F. X. Šaldy v Liberci ji nastudovala Kateřina Dušková. Sedmým titulem soutěžního týdne byla pak britská komedie S Caroline v kuchyni v podání Klicperova divadla v Hradci Králové (autor Torben Betts, režie Jan Holec), která odhalovala možná zákulisí kulinářských

TV show. Mnohonásobně oceněny byly dvě inscenace (Škola žen a Klec bláznů), neznamená to ovšem, že by ostatní představení stála v jejich stínu. I vřelý přijetí, jehož se od skvělého pardubického publika dostalo všem sedmi komediím, svědčí o vysoké úrovni festivalu.

Jan Kerbr, předseda odborné poroty

GFS 2025 objektivem Michala Klímy

NA HLADKÝ PRŮBĚH FESTIVALU SI PŘED PRVNÍ SOUTĚŽNÍ KOMEDIÍ PŘITUKLI PRIMÁTOR MĚSTA J. NADRCHAL S ŘEDITELEM VČD P. DOHNALEM I NAŠE „TVÁŘE Z PLAKÁTŮ“ J. HÁBA S K. ŠAFRÁNKOVOU.

FESTIVALOVÉ PUBLIKUM SVOU VZPOMÍNKOU NA PARDUBICE POTĚŠILA REŽISÉRKA L. ENGELOVÁ, KTEROU NA JEVIŠTĚ DOPROVODIL L. ŠPINER.

SRDEČNÉ SETKÁNÍ D. NOVOTNÉ A L. MALKINY, KTERÉ SPOLU HRÁLY V NAŠÍ KOMEDIÍ TEN, KDO UTRĚ NOS, JEŽ NA GFS ZÍSKALA TITUL KOMEDIE ROKU 2002 I DIVÁCKOU CENU.

JEDEN Z MIMOŘÁDNÝCH HERECKÝCH VÝKONŮ NA FESTIVALU PŘEDVEDL O. RYCHLÝ V HRÁČÍCH.

NA PARDUBICKÁ DIVADELNÍ PRKNA, KDE ZAČÍNALA, SE BĚHEM FESTIVALU NAVRÁTILA J. SMUTNÁ.

DVA DRŽITELÉ FESTIVALOVÝCH CEN PRO NEJ HERCE L. ŠPINERA A M. NĚMCE I ŘEDITELE VČD P. DOHNALE MŮŽETE STÁLE SPOLEČNĚ VIDĚT V BLÁZNIVÝCH NŮŽKÁCH, KTERÉ SE STALY KOMEDIÍ ROKU 2007.

DIVÁKY DO SVÉHO RODNÉHO MĚSTA PŘIJELA POZDRAVIT NOVINÁŘKA N. FRIDRÍCHOVÁ, KTERÉ „DĚLAL GARDE“ T. LNĚNIČKA.

ASI NEJVÍCE OBDIVOVATELŮ (A PŘEDEŠÍM OBDIVOVATELEK) ČEKALO V PARDUBICÍCH NA HERCE A TANĚČNÍKA O. HESE.

NA GALAVEČERU SMÍCHU UVÁDĚNĚM P. VACKEM A P. JANEČKOVOU NEMOHL CHYBĚT PREZIDENT HERECKÉ ASOCIACE O. KEPKA.

DELEGACE ZE ŠVANDOVA DIVADLA NA SMÍCHOVĚ – HERCI T. PETŘÍK A B. PAVLÍKOVÁ A ŘEDITEL SOUBORU D. HRBEK – S VÝKONNOU ŘEDITELKOU ELEKTRÁREN OPATOVICE R. ZADROBÍLKOVOU PŘI VYHLÁŠENÍ DIVÁCKÉHO OCENĚNÍ.

PRO NEJVYŠŠÍ OCENĚNÍ, TITUL KOMEDIE ROKU 2024 SI PŘIŠLI ZÁSTUPCI ČINOHRNÍHO STUDIA HEREC L. ČERNOCH, DRAMATURGYŇE H. LAUNEROVÁ A ŘEDITEL DIVADLA M. SOMOS.

PRO CENU GENIA SMÍCHU 2025 SI DO PARDUBIC PŘIJEL JIŘÍ LÁBUS, JENŽ FESTIVAL PRAVIDELNĚ NAVŠTĚVUJE UŽ OD JEGO ZAČÁTKŮ.

Celou fotogalerii z letošního ročníku festivalu, Festivalové novin(k) s rozhovory s festivalovými hosty, záznam Galavečera smíchu a mnoho dodatečných informací naleznete i dnes na webu www.festivalismichu.cz.

25 let s GRAND Festivalem smíchu

Východočeské divadlo Pardubice

PUBLIKACE 25 LET S GFS

Při příležitosti čtvrtstoletí naší přehlídky nejlepších divadelních komedií jsme vydali publikaci **25 let s GRAND Festivalem smíchu**, která se ohlíží za čtvrtstoletím pardubického týdne smíchu. Kniha autorské trojice Radek Smetana, Lenka Bukačová a František Brýdl na téměř 120 stranách mapuje festival od jeho vzniku jako přehlídky regionálních souborů až po současnou podobu prestižního celorepublikového festivalu, který se jako jediný u nás věnuje výhradně komediálnímu žánru. V publikaci kromě nespočtu fotografií naleznete všechna divadla, která se zúčastnila soutěžního klání, rekapitulaci výsledků, připomínku hostů, kteří festival během let navštívili, i vzpomínku na již ukončenou Kuličkádu smíchu či statistiku divácké návštěvnosti. Kniha je k zakoupení v divadelním obchůdku ve foyer, případně v kanceláři předprodeje divadla, k objednaní je na webu divadla www.vcd.cz.

RaS

Lod' Davida Černého pro školu SVÍTÁNÍ

Už jste rozhoupali loď u Automatických mlýnů? A víte, že vložený příspěvek putuje na podporu dětí s hendikepem? Autorem více než 6 metrů vysoké sochy je **David Černý**, který je znám především jako tvůrce různých kontroverzních a provokativních (často i vtipných) plastik po celém světě. Spoustu jeho děl naleznete v Praze, např. Viselec nedaleko Karlova mostu, obrácený kůň v Lucerně, mimina na Žižkovské věži, otočná hlava Franze Kafky na Národní třídě, obří Lilith v Karlíně, Motýlí na Máji a další. Socha papírové loďky stojí před areálem Automatických mlýnů od června roku 2024 a David Černý ji vytvořil pro školu **SVÍTÁNÍ**, která vzdělává děti se závažnými logopedickými vadami, s mentálním a tělesným postižením, s poruchami autistického spektra, učení a chování a jejich různými kombinacemi. Loďka se rozhoupe po vložení příspěvku a překvapí svého diváka vizuálně i zvukově. Rozhoupáním loďky finančně podpoříte školu SVÍTÁNÍ a pomáháte tím budovat „bezpečný přístav“ pro děti a jejich rodiče. Zároveň pomáháte nezapomínat, že pro někoho se život zkrátka houpe jinak.

Více informací o tomto originálním technologickém dílu i o samotném symbolu loďky naleznete na www.svitani.cz. Děkujeme, že v tom plujete s námi.
Základní škola a Praktická škola SVÍTÁNÍ

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

Při nedávném rekapitulování čtvrtstoletí GRAND Festivalu smíchu jsme několikrát zavzpomínali na naši první vyslankyni do soutěžního klání, která v prvním ročníku GFS posbírala hned dvě ceny (tenkrát se udělovala jen čtyři ocenění). Navíc od její premiéry uplyne 11. března také magických pětadvacet let.

Tou úspěšnou komedií je **DOVOLENÁ S RIZIKEM** Dava Freemana, kterou nastudovala režisérka a dramaturgyně GRAND Festivalu smíchu **Jana Uherová**. Ztřeštěná situační komedie o tom, co všechno se může stát, když si manželé vyjedou na dovolenou někam, kde si nezajistili ubytování, oslovila festivalové publikum, které jí udělilo Cenu diváků. **Jiří Kalužný** v roli Stanleyho Parkera uhranul i festivalovou porotu (složenou z recenzentů Jana Czecha, Jana Koláře a Jiřiho P. Kříže), která mu udělila Cenu za nejlepší mužský herecký výkon festivalu. Pojdme si proto naši Dovolenu s rizikem ještě jednou připomenout...

RaS

PETRA JANEČKOVÁ (SIMONE) A JIŘÍ KALUŽNÝ (STANLEY PARKER)

DAGMAR NOVOTNÁ (BRENDA PARKER) A JIŘÍ KALUŽNÝ

VÁCLAV DUŠEK (KARAK, VRÁTNÝ) A JAN BENEŠ (HEINZ, ŘEDITEL HOTELU)

JAN BENEŠ, ROMANA CHVALOVÁ (HELGA PHILBY) A PAVEL NOVOTNÝ (CLAUDE PHILBY)
FOTO LADISLAV FORMÁNEK

TOMÁŠ PILAŘ Mihotavé světlo

VÝSTAVA
VE FOYER

Premiéru hry Tracyho Lettse Protokol v sobotu 22. března doprovodí tradiční vernisáž v divadelní galerii ve foyer, kde své obrazy tentokrát představí výtvarník TOMÁŠ PILAŘ, jenž svou výstavu – věnovanou Denise Lechnýřové – poeticky nazval Mihotavé světlo.

Tomáš Pilař se narodil 17. listopadu 1979 v Pardubicích a nyní žije a tvoří v Podlažicích u Chrastí. Vystudoval VŠUP v Praze, ateliér Malba Pavla Nešlehy a Stanislava Diviše. Absolvoval také stáže na Academy of Fine Arts v Athénách (2005) a na Mezinárodním workshopu ve Florencii (2002). Opakovaně vyjíždí na studijní pobyty například do Mnichova, Londýna či Oxfordu. Od roku 2014 je členem Umělecké besedy v Praze.

Výtvarný kritik a historik umění **Richard Drury** o něm říká: „Tomáš Pilař patří k umělcům, kteří si razí vlastní osamělou cestu bez ohledu

na marnivé hodnocení toho, co je či není na současně umělecké scéně »aktuální«. Žije a pracuje ve vlnném ústraní rodinného domku se zahradou, kde se nerušeně věnuje přemýšlení a tvorbě.

A tyto dvě činnosti jsou u něho neodmyslitelně spojené: každý jeho obraz lze totiž označit za nemožně zhmotnění náročného a tázavého myšlenkového procesu. O to obdivuhodnější je skutečnost, že se jeho vizuální poetika vyznačuje především bezprostředností, nenuceností, dotykovou spontaneitou. A právě tyto vlastnosti nás směřují k podstatě autorova díla. Pilařovy výjevy mají vždy svůj inspirační zdroj v konkrétním

podnětu, například v přírodě, hudbě, literatuře či v nejdůvěrnějším domácím prostředí. Nejsou však koncepčně uzavřenou výpovědí, naopak vybízí k účasti diváka, jenž svým pozorováním a subjektivní interpretací vstupuje do středu obrazového dění a stává se tak jeho aktivní, ba nepostradatelnou součástí.

Pilařovu vizuální řeč lze vnímat jako citlivé zviditelňování živého proudění autorových vnitřních představ. Obraz zde není popisným zápisem vnější skutečnosti, ale průzračným záznamem vlastního vzniku. Je tedy novou svrchovanou skutečností jednající sama za sebe. Jeho rytmy, barevné akordy a kontrasty v nás rezonují jako polyfonní hudební skladba.

Tomáš Pilař žije skromně a raduje se ze všedních jevů, v nichž nachází jedinečný smysl. V drobných, zdánlivě obyčejných věcech lidského a přírodního světa odkrývá pole záračných objevů a obzorů. Tak jako před ním Bohuslav Reynek, na malém dvorku vycítí prostor duchovního univerza, kde zvířata a vše živé je rovnocenné k člověku v rámci intimní »boží komunity«. A v neokázalé věcnosti světa vůbec spatřuje východisko k hledání jeho pravdy a podstaty.“

Výstava je prodejní. Více o autorovi na www.pilartomas.cz. RaS

Zaparkujte pohodlně v blízkosti divadla

Na Hrádku 2943, Pardubice

Po–Pá 30 Kč/h
So–Ne 20 Kč/h

**PARKOVACÍ DŮM
GRAND**

parkovacidumgrand.cz

Nový Grand.
Nové zážitky.
Již letos
na podzim.

GRAND
PARDUBICE

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 🌐 WWW.VCD.CZ
f FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 / 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LUDMILA KONVALINOVÁ
☎ 724 142 828
ŠTĚPÁN PROŠ ☎ 725 986 767
✉ OBCHOD@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00–17:00
☎ 466 616 423 / 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752
PONĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP OPATOVICKÁ
ENERGIE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

 JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

 NADACE
LENKY A ROMANA
SMIDBERSKÝCH

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERA

Alukov
DOTVÁRIME DOMOV...

PARTNEŘI VČD

 ComArr

 BARTH

 HAK

 VCES
LEADER GROUP COMPANY

 **DOSTIHOVÝ
SPOLEK**

 era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 deník

 Pardubice
Český rozhlas

 TV

 KST
Radio

 BEAT
Radio

 Country
Radio

 88.0
FM

 BUSV
ZABRÁNĚNĚSTOVÁNĚ

 **PARDUBICE
ŽIVÉ**

 Informační spolek
WWW.PARDUBICE.CZ

 **NÁŠ
REGION**

 A11

DIVADELNÍ ZPRAVOĐAJ BŘEZEN 2025 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: P. DOHNAL, R. CHVALOVÁ A P. BOROVEC, MARYŠA, FOTO M. HANČOVSKÝ